

Halina Śledzik

Niemcza, pow. Dzierżoniów

Informator Archeologiczny : badania 8, 318-319

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUBLIN - DĄBROWA
Stanowisko II

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował WKZ w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wczesnośredniowieczne XII/XIII w.

Badania ratownicze. Podczas kopania dołu przy rozbudowie ośrodka rekreacyjnego, wydobyto siekierkę krzemienną. W wykopie sondazowym, założonym w nawiązaniu do miejsca odkrycia, o powierzchni 30 m², odkryto na głębokości 50 cm - dwa skupiska kamieni /paleniska ?/ z dużą ilością fragmentów ceramiki, datowanej wstępnie na w. XII/XIII. Łużno, poniżej warstwy wczesnośredniowiecznej, występuje ceramika kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.

NIEMCZA, pow. Dzierżoniów

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-
Konservatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Sledzik. Finansował WOAK we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań ratowniczych. Osada ludności kultury łużyckiej V okres epoki brązu i wczesny halsztacki.

Podczas penetracji wykopów w Niemczy w 1972 roku stwierdzono, iż są zagrożone dwie jamy. Podjęto prace ratownicze.

Badane obiekty znajdowały się w odległości 400 m na południe od dawnej drogi z Wrocławia do Kłodzka, na południowym stoku wzniesienia, około 350 m na północny zachód od ostatnich zabudowań PCR w Niemczy. Zarysy obiektów uchwycono na głębokości 45-50 cm w kształcie owalów.

Jama nr 1 o średnicy 160 cm, głębokości 180 cm, w przekroju pionowym workowata, ścianki jej wyłożone były rogożą?/. Wypełnisko jamy stanowiła glina pylasta z dużą domieszką próchnicy. Na zawartość kulturową składały się ułamki naczyń, niewielka ilość polepy, węgielki drzewne. Wielkość jamy, budowa, kształt i ślady po słupach /dwa/, wskazują na obecność konstrukcji dachowej nad tym obiektem, który pełnił najprawdopodobniej funkcję gospodarczą.

Jama nr 2 znajdowała się w odległości 6 m na północ od jamy nr 1. Jej długość wynosiła 170 cm, głębokość 80 cm. Wypełnisko analogiczne do jamy nr 1. Ze względu na duży stopień zniszczenia obiektu trudno ustalić jego charakter.

W pobliżu jamy na powierzchni warstwy ornej stwierdzono występowanie ułamków ceramiki analogicznej do wyeksplorowanej w jamach. Jest ona charakterystyczna dla ludności kultury łużyckiej V okresu epoki brązu i wczesnego halsztackiego.

TONINEK, pow. Sępólno Krajeńskie

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Czesław Potemski. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z okresu halsztackiego C i D.

Odkryto 6 grobów skrzynkowych, w tym dwa zniszczone. W komorach grobowych stwierdzono 7 popielnic /1 twarzową/. Popielnice nakryte były pokrywami czapkowatymi, przy czym 3 pokrywy znaleziono w stanie nienaruszonym. Powierzchnia naczyń przeważnie gładka, czarna, brązowa w kilku wypadkach ornamentowana wzorami geometrycznymi.

Wśród przepalonych kości znajdowało się 9 kółek brązowych oraz fragmenty przepalonych ozdób brązowych. Odsłonięto też dwa paleniska kultowe.

Badania będą kontynuowane.

WYSZEMBORK, pow. Mrągowo
Stanowisko 1

Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadzili doc.dr hab. Jerzy Okulicz i mgr Jerzy Gaul /autorzy sprawozdania/. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Osada położona jest w południowej części półwyspu, niegdyś wyspy, na Jeziorze Salent, w prawo od drogi prowadzącej z Szestna do Wyszemborka. Stanowisko to odkrył i badał w 1949 r. dr Jerzy Antoniewicz.